

[Indenrigs- og boligministeren.]

en meget beklagelig måde sat en snæver grænse for det arbejde, husholdningsrådet har kunnet påtage sig.

For at imødekomme de stadig stigende krav til husholdningsrådets arbejde har jeg i de senere år udfoldet bestræbelser for at finde en bygning, som kunne købes og med rimelige omkostninger indrettes til rådets formål. Imidlertid har bestræbelserne været forgæves, og efter de erfaringer, som er indhøstet under arbejdet for at finde en egnet bygning, er jeg kommet til det resultat, at det vil være mest hensigtsmæssigt at opføre en nybygning til rådet fremfor at erhverve en bestående bygning og foretage installationer i denne med store bekostninger.

Angående omkostningerne ved opførelsen og indretningen af en ny bygning til statens husholdningsråd kan jeg oplyse, at det er hensigten at stille et beløb på 1/2 mill. kr. til rådighed til indkøb af laboratorieudstyr og inventar, og at der er stillet forslag herom i det lovforslag vedrørende oprettelse af en produktivitetsfond, som finansministeren netop har fremsat. Da der endnu ikke er udarbejdet projekt eller overslag for nybygningen, kan byggeudgifterne naturligvis kun anslås ganske skønsmæssigt, men de samlede udgifter, inklusive den halve million fra produktivitetsfonden, beløber sig løseligt beregnet til 2,4 mill. kr. Forholdet er det, at først oprettelsen af produktivitetsfonden gav anledning til, at man turde gå i gang med bestræbelserne for at finde udveje for en nybygning til statens husholdningsråds arbejde. Vi har i den anledning — dette er et svar først og fremmest til det ærede medlem fru Viola Nørlov — forhandlet med forsvarsministeriet om et areal til denne bygning. Det drejer sig om et areal beliggende ved Amager Fælledvejs vestside umiddelbart syd for telegrafvæsenets værksted. Dette areal er, blandt de muligheder der foreligger, det, som passer bedst for rådets arbejde og bedst for andre statsinstitutioner. Arealen er omfattet af en overenskomst, som i 1939 blev indgået mellem Københavns kommune, Københavns havnevæsen, ministeriet for offentlige arbejder og finansministeriet angående tilvejebringelse af et sejløb fra Enghave Brygge til Køge bugt og inddæmningen af et areal i Kalvebod strand. Ifølge § 5 i denne overenskomst er der sikret staten ret til at købe, såfremt det sker indenfor

de første 25 år, et nærmere angivet areal vest for Amager Fælledvej, såfremt staten ønsker at erhverve et sådant areal eller dele af det til fyldestgørelse af statsøjemed. Her foreligger nu en situation, hvor et byggeformål i statsøjemed kræver dette, og da arealet er vel beliggende, vil det være det, som forhandlingerne i særlig grad kommer til at dreje sig om mellem indenrigs- og boligministeriet og det ministerium, som har rettighederne ifølge § 5 i overenskomsten af 1939. Jeg går ud fra, at forhandlingerne kan tilendeføres med lykkelig udgang.

Ifølge den gældende lov om statens husholdningsråd skal loven optages til revision senest i rigsdagssamlingen 1953—54, men jeg har nu anset det for mest praktisk at forelægge forslaget om en revision af loven allerede i denne samling, under hensyn til at opførelsen af en nybygning vil medføre den ønskede udvidelse af rammerne for husholdningsrådets arbejde.

Bortset fra forslaget om opførelse af denne nybygning er de foreslåede ændringer i alt væsentligt af redaktionel karakter; men jeg skal dog henlede opmærksomheden på, at den hidtidige lovs bestemmelse, hvorefter husholdningsrådet består af formanden samt indtil 12 andre medlemmer, nu foreslås ændret til, at indenrigsministeren fremtidig fastsætter antallet af medlemmer.

Indenrigsministeriet har siden vedtagelsen af loven af 1948 modtaget henvendelser fra Danske Kvinders Nationalråd og Dansk Kvindesamfund om at måtte blive repræsenteret i statens husholdningsråd. Endvidere har spørgsmålet om det ønskelige i, at Danske Husmødres Forbrugerråd bliver repræsenteret i husholdningsrådet, været genstand for overvejelse.

Jeg er imidlertid nået til den opfattelse, at spørgsmålet om, hvilke organisationer der skal være repræsenteret i husholdningsrådet er en sag, der egner sig til drøftelse i det udvalg, som jeg går ud fra at det høje ting vil nedsætte om denne sag. Jeg har derfor ikke i lovforslaget optaget nogen udtrykkelig bestemmelse om, at de organisationer, jeg nu har nævnt, skal være repræsenteret i husholdningsrådet; jeg har nøjedes med at foreslå, at indenrigsministeren skal kunne fastsætte medlemstallet. Det vil så bero på udvalgets arbejde, om man ønsker at udvide den kreds af organisationer, som allerede nu er repræsenteret.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkning-